

[Rahbæk Møller]

systematiske ødelæggelse af vores skattesystem.

Den foreslåede dagsorden fra venstre kan vi ikke støtte. Hvis den havde været rettet til justitsministeren og havde omhandlet retssikkerheden i almindelighed, havde vi stemt for. Hvis den havde pålagt skatteministeren at gennemføre en forenkling af skattelovgivningen, havde vi også stemt for. Men at et parti, der har gjort sig de hæderligste anstrengelser for at gøre skattesystemet så kompliceret som muligt, kan finde på at fremsætte en sådan dagsorden, finder vi er topmålet af hykleri.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at jeg føler, at den debat, vi fører i formiddag, bestemt ikke er overflødig. Om den skulle have fundet sted i form af en forespørgsel eller på anden vis, det er vel noget underordnet, men den er bestemt ikke overflødig.

Jeg vil gerne starte mit indlæg med at knytte an til noget af det, som den konservative ordfører, hr. Hagen Hagensen, var inde på. Hr. Hagen Hagensen anførte noget om borgernes følelse af ret på dette område. Det var ikke alene retssikkerheden, for den kan jo være overordentlig stor, men alligevel kan der hos borgerne være en følelse af, at der ikke gælder ret på området. Hr. Hagen Hagensen anførte nogle eksempler på dette, at retsfølelsen kunne være krænket. Dermed mener jeg ikke, at retssikkerheden behøver at være krænket, tværtimod. Når særskatten anføres, så synes jeg meget vel, man kan føle fra landbrugets side, at den er urimelig, og at det ikke er ret og rimeligt, at man pålægger dem den skat, men retssikkerheden på dette område er vist overordentlig stor. Der er ingen, der kommer til at betale mere skat, end de har jord til. Så dér er retssikkerheden stor, men retsfølelsen er alligevel krænket.

Jeg vil gerne understrege denne fornemmelse, for jeg tror, det er meget væsentligt, at vi tager det ind i dag, at selve lovgrundlaget kan være af en sådan art, at folk føler, at det er noget tilfældigt, hvad der sker på dette område. Vi kan komme til at krænke både retsopfattelsen og det, som vi alle går og taler om og forklarer vælgerne og borgerne at vi mener.

Jeg vil gerne tage udgangspunkt i kildeskattelovens § 4. Alle taler vi om, at de to

køn skal være ligestillet, at der ikke skal gøres forskel på de to køn. Alligevel er det korrekt, hvad ligestillingsrådet er kommet til, at i kildeskattelovens § 4 er der ikke alene en formel diskrimination af den gifte kvinde, men også en reel diskrimination af den gifte kvinde. § 4 i kildeskatteloven siger udtrykkelig, at en mand betaler skat af sin egen og den med ham samboende hustrus indkomst. Det tør nok siges at stride mod ligestillingen mellem de to køn. Noget andet er, at vi har lavet en række undtagelser – foreløbig er vi nået til bogstav K.

Hvad værre er: den måde, § 4 nødvendigvis må omsættes på i praksis, medfører, at det er ret tilfældigt, hvad man kommer til at betale i skat i fuldstændig ens tilfælde i samme kommune. Hvis to mennesker tilsammen har 250.000 kr. i indtægt, er det efter vore beskatningsregler afgørende for beskatningen, om de er gift eller ikke er gift, om den ene har den største indtægt, og om det er manden eller kvinden. Hvis de gifter sig, vil der kunne ske det, at deres skat stiger 10.000 kr. eller falder 10.000 kr. eller bliver stående på det samme. Det afhænger af, hvem der ejer det hus, de bor i. Det er et forhold, som gør, at borgerne med rette får den opfattelse, at der på dette område ikke gælder ret.

Den samme fornemmelse må man bestemt få, når man ser på momsskattelovens § 35, eventuelt i forbindelse med § 36. Der står ganske klart, at hvis man begår fejl, så idømmes man bøde. Vi har gang på gang herinde fra alle sider, også fra justitsministerens side, sagt, at det er da urimeligt at kriminalisere det, at folk kommer til at begå en fejl, f. eks. en skrivefejl. Indtil for nylig var det administrativ praksis, at man i så tilfælde fik en bøde, fordi man havde begået en skrivefejl, også selv om man selv gjorde opmærksom på det. Det står stadig væk i loven, og en eller anden skatteminister kan jo skifte praksis og gå tilbage til det gamle, af en eller anden grund.

Jeg tror, vi for at styrke retsfølelsen på skatteområdet er nødt til herinde at være mere opmærksom på de love, vi vedtager. Jeg kunne komme med flere eksempler end de nævnte. Og når vi så har vedtaget lovene, er jeg enig med forespørgerne i, at vi må sikre os, at disse love fortolkes på en rimelig måde. Det kan man ikke på forhånd gå ud fra.